REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.— Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune in Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
in Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik.
In Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsebet-korut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe treĭ lunĭ 6 cor.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-niĭ colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Tĕrgul Inuluĭ Nr. 30, etajul I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor.; pe treĭ lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe treĭ lunĭ 6 coróne. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 240. Brașov, Vinerĭ 1 (14) Noemvrie. 1902.

Regele Carol în Bulgaria.

Erĭ și alaltăerĭ regele Carol al României a fost óspele Bulgarilor și al Prințului lor. S'a făcut din partea orașului Rusciuc tot posibilul spre a da primirei suveranului statului vecin român strălucirea cuvenită. A fost concentrată și numerósă armată în Rusciuc, ér la sosirea înaltului óspe, principele Bulgariei, încunjurat de statul sĕu major și de persónele oficiale, l'a întâmpinat în port.

Printre cordonul format de militarĭ au întrat Regele și Principele în orașul frumos împodobit între uralele entusiaste ale poporațiunei. Séra orașul a fost splendid iluminat.

Toasturile ținute la banchetul de gală, ce s'a dat în onórea óspelui regal în cercul militar, au semnalat însemnătatea visitei regelui Carol în Bulgaria.

Toastul principelui bulgar vorbesce de bunele raporturĭ de vecinătate dintre ambele state și accentuéză, că principele nu va negliga nimic pentru consolidarea lor. Vorbesce apoi de „coincidența“ visitei regale cu aniversarea a 25-a a rĕsboiului, la care, ḑice, armata română a luat o parte gloriósă, pentru care Bulgaria îi va păstra recunoscință.

La rêndul sĕu regele Carol, în toastul, prin care a mulțumit, accentuéză, c'o nuanță mai căldurosă, că România „pune mare preț pe prietenia poporului bulgar“ și-șĭ „reservă a strînge din ce în ce maĭ mult legăturile de amiciție cu el“.

Aceste toasturĭ dela banchetul oficial nu trec peste ceea-ce era neîncunjurat a-se spune cu acéstă ocasiune. Rĕmâne sĕ vedem décă la escursiunea, ce s'a făcut erĭ la Plevna, unde s'a visitat câmpul de bătaie udat de sângele vitejilor rĕsboinicĭ românĭ, s'au schimbat urărĭ și asigurărĭ mai cordiale între ambii domnitorĭ.

Greutatea visitei regelui României se vede, că din capul locului s'a pus pe manifestarea dela Plevna, în jurul căreia armata română a câștigat victoriile, ce constitue onórea și gloria ei în rĕsboiul dela 1877.

„Décă Șipca are un loc strălucit în istoria liberărei Bulgariei, Grivița póte pretinde maĭ multă considerațiune“ — esclamă unul din ḑiarele de frunte bulgare.

Acest limbagiu al foilor bulgare denotă, că în adevĕr a început a se produce un reviriment în opiniunea publică bulgară față cu România și regele ei. Ḑiua de erĭ, ce a fost dedicată amintirei faptelor glorióse ale armatei române de acum 25 de anĭ, va forma așa ḑicênd punctul de întórcere, pe care pressa bulgară îl semnaléză cu cuvintele „uitarea neînțelegerilor“.

Firesce, că acéstă uitare va atêrna în prima linie de la purtarea Bulgarilor înșișĭ. Regele Carol le-a spus, că România pune mare preț pe prietinia cu poporul bulgar. Este acum la rêndul lor sĕ dovedéscă ceeace a afirmat ḑiarul „Mir“ din Sofia, că „e tare dorința Bulgarilor de-a trăi cu România în prietenie“, și că poporul bulgar „în marea sa majoritate“ continuă a păstra „vechile simpatii“ pentru România.

Sĕrbătorirea regelui României, a eroului de la Plevna și a vitezei armate române în presența principelui și a mai marilor Bulgariei e cea mai frumósă satisfacție ce s'a putut da opiniunei publice române, prin care s'a șters reaua impresiune, ce-o făcuse asupra ei faptul, că armata română și marele ei căpitan n'au fost invitațĭ la serbările de la Șipca.

Este remarcabil, că cu ocasiunea serviciului divin, ce s'a celebrat erĭ în capela comemorativă română de la Plevna, s'a vĕḑut alăturĭ cu cununele, ce au fost duse de regele Carol spre a fi depuse pe mormintele soldaților românĭ și rușĭ căḑuțĭ pe câmpul de bătaie, și cununele trimise din partea guvernului rusesc spre a fi depuse pe mormintele soldaților rușĭ și românĭ. Cununa destinată ostașilor românĭ pórtă inscripția semnificativă în limba română: „Bravilor soțĭ de arme vecinică și gloriósă amintire.“

Acéstă manifestație de recunoscință, venită deodată din partea Bulgarilor și a Rușilor, este cel mai important și înălțător moment al visitei regelui Carol în Bulgaria și de sigur, că nu va rĕmânê fără efect binefăcĕtor asupra viitórelor relațiunĭ dintre statele de pe ambele țĕrmurĭ ale Dunărei.

Din camera ungară. În ședința de la 12 Noemvrie, ministrul de honvéḑĭ înainte de a întra la ordinea ḑilei, presentă mai multe rapórte, carĭ se trec la comisiunea pentru apĕrarea țĕrii. In registrul interpelațiilor sunt notate două interpelațiĭ, una a lui Krecsmarik asupra suprimărei liniei adriatice Fiume—Mogador, ér a doua a lui Edmund Barta asupra fómetei, ce amenință în unele părțĭ ale țĕrii și asupra emigrărilor. Urméză ordinea ḑilei: proiectul de îndemnitate. Independistul Ladislau Szalay vorbesce contra proiectului, Pichler, care de asemenea vorbesce contra, protestéză împotriva declarațiilor lui Nagy, care a ḑis, că prin art. 30 din 1899 valabilitatea pactului încetéză, acésta este o concepție imorală. Szell: „Eu n'am ḑis-o acésta!“ — Pichler depune pe masa camerei un pachet compus din 1000 de bucățĭ de articole tăiate din ḑiarele din străinătate, conținênd agresiunĭ contra Ungariei și isvorîte din biroul de pressă al ministrului de interne austriac. — Mare sensație.

Wlassics in Viena. Unele ḑiare din Budapesta publică scirea, că ministrul de culte și instrucțiune publică Wlassics a fost alaltăerĭ în Viena și a făcut visite nunciului papal Talliani și ministrului comun de esterne Goluchowski, apoi s'a reîntors în Budapesta. Cu nunciul papal „probabil“ a vorbit despre sórtea scaunului episcopesc din Oradea-mare (care? căcĭ două sunt vacante), ér cu ministrul Goluchowski a conferit în afacerea școlelor române din Brașov (?!)

Visita regelui Carol în Bulgaria.

Din Rusciuc se scrie cu data de Marțĭ 11 l. c. relativ la preparativele făcute în vederea visitei regelui Carol:

Intreg orașul e pavoasat cu drapele românescĭ și bulgărescĭ.

La debarcader s'a ridicat un frumos arc de triumf, artistic decorat cu drapele române și bulgare și cu verdéță.

Pe fațadă sunt puse inițialele ambilor Suveranĭ și cu inscripția bulgărésca:

Salutărĭ bunului nostru vecin.

De cea-laltă parte se află inscripția tot în bulgăresce:

Bine ai venit scumpe óspe.

Prințul Ferdinand al Bulgariei, care se afla la Plevna, s'a întors astă-nópte la Rusciuc.

A sosit aci garda princiară, care dimpreună cu trupele aflate în garnisónă va defila în fața Suveranilor.

30 de agențĭ polițienescĭ au fost trimișĭ aci din Sofia pentru paza Regelui Carol.

*

Suveranul va fi primit de prințul Bulgariei, înconjurat de Casa sa militară. Pe ponton o companie de mateloțĭ din flotila bulgară, comandațĭ de șeful flotilei, ér pe cheiŭ o companie din regimentul Drandarevski vor da onorurile militare.

Pe cheiŭ se vor afla la sosire: primul ministru Danew, toțĭ cei-lalțĭ miniștri, mitropolitul Vasili al Rusciucului, vicepreședintele Sobraniei și prefectul Manoloff.

La arcul de triumf, primarul din Rusciuc, înconjurat de consiliul comunal, de funcționarĭ și notabilĭ, va presenta pe o tavă de argint tradiționala pâne și sare și va face Suveranului urărĭ de bună sosire. Trupele vor fi așeḑate de la debarcaderul austriac și până la palatul princiar.

La întrarea în palat, regele va fi salutat de-o companie din regimentul „Dunavski“.

*

Séra se va da un prânḑ de gală, orașul va fi iluminat și se vor trage focurĭ de artificiĭ, de pe bastimentele flotilei.

Mâne, Miercurĭ, 7 diminéța, regele și prințul cu suitele și invitații vor pleca la Plevna cu un tren special.

Regele a depus din partea Sa și a reginei două coróne de bronz pe mormin-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Un nou poet de frunte.

„Arhiva“ a tipărit până acuma, în cele treĭ numere apărute în acest an, un șir de poeme ale unei dómne, care subsémnă cu pseudonimul de Riria și a căruĭ nume este Coralia Galoschi născută Biberi, originară din o familie românéscă din Basarabia. Chiar de la prima ei lucrare, Ultima radă din viéța lui Eminescu, apărută întâiŭ în formă de 10 scrisorĭ către o prietenă, scrisorĭ prelucrate apoi în un dialog pentru scenă, tótă lumea cultă s'a putut convinge, că avea înaintea eĭ un talent de întâia ordine. De mult, ba putem spune că nicĭ odată nu se înălțase un literat, de la întâia luĭ încercare, așa de sus cum s'a înălțat Riria. Totul în scrierea ei era nou: o poesie plină de cugetărĭ adâncĭ și cu tóte acestea așa de plastică și așa de frumósă! Versurĭ de o armonie neîntrecută. In formă, un amestec de prosă, vers ritmat și vers rimat, cu lungimĭ une-orĭ deosebite, însĕ tot-déuna armoniose și încântătore la auḑ. In sfîrșit chiar arătarea esterióră a scrierei, prosa care ascundea, în rêndurile ei de laolaltă, versurile cu puternicul lor ritm și cântătórele lor rime — totul într'un cuvênt lovia prin originalitatea sa neîntrecută.

Lumea rĕmase uimită; nu scia ce sĕ crédă. Versurile sĕ fie óre ale celei ce sĕ dădea drept autóre? Chiar ómenii mai de sémă înclinau a crede, că ea împrumutase fond și chiar formă de la Eminescu, al căruĭ gând și cugetare le reproducea în adevĕr în un chip neîntrecut.

Acésta nu se împăca însĕ cu mai multe greutățĭ și mai ales cu gingășia înverderat femeiéscă a multor cugetărĭ și rostirĭ. Apoi se reproducea în scrisorĭ scene tot așa de frumos descrise, ca și schimbul de gândirĭ, dér care descrierĭ erau invederat că nu putuse sĕ le facă Eminescu despre el, și cu tóte acestea erau redate în acelașĭ stil, cu aceeașĭ bogăție de imaginĭ și frumseță de limbă, ca și dialogul preschimbat între poet și Riria. In sfîrșit rĕspunsurile acestei din urmă, pe care nu putuse sĕ le scrie tot Eminescu, erau la înălțimea ideilor luĭ. Tóte aceste temeiurĭ vorbeau în favórea autorei Ririei; dér cum se putea, ca o pénă ce nu scrisese nicĭ odată, sĕ frămênte gândurile și limba cu atâta măestrie, și acésta pană era încă ținută de o femeie, pe când cugetările femeescĭ prin eleganța rostirei lor, erau adevĕrate cugetărĭ de bărbat adânc gânditor, cu fond și greutate. Lumea nu scia ce sĕ crédă, cu tóte că de sigur cea mai mare înălțare, ce se putea aduce Ririei, era tocmai părerea, că poema ei era așa de frumosă, încât nu se credea că ea sĕ fi fi putut scrie, decât din mintea luĭ Eminescu. Numĕrul 3—4 al „Arhivei“ aduse încă alte două poeme de Riria: Inspirarea și poetul sĕrac și neîntrecuta bucată La Morment. Și aceste fură atribuite tot luĭ Eminescu. Ba o dómnă, prin o scrisóre anonimă adresată Evenimentului, credŭ că a dat la ivélă meșteșugul Ririei de a-șĭ însuși lucrările nemuritorului poet, făcênd insemnala descoperire, că Riria ascundea versurile în forma prosei și, pentru a dovedi lucrul, numita dómnă puse prosa Ririei în versurĭ pe colóne, credênd că prin acéstă simplă operație de zețuire, dovedea împrumutul din Eminescu.

Nu e vorbă, era cam greu érășĭ de admis, ca Eminescu sĕ-șĭ fi scris el singur o odă la mormêntul luĭ. Apoi de unde ar fi sciut el, că tocmai era sĕ i-se îndeplinéscă dorința, de a i-se pune la capul mormêntului un teiŭ, care însĕ nu era nicĭ într'un an sĕ se prindă și era sĕ fie schimbat mai în fie-care tómnă?

Ambele poeme rămâneau însĕ la înălțimea Ultimei rade, décă nu chiar o întreceau. Erau în ambele cugetărĭ de o bogăție și o adâncime neîntrecută și o frumseță de rostirĭ neasĕmĕnată.

Numĕrul 5—6 al „Arhivei“ mai adause încă alte 4 poeme: Stavilă și Avênt (Bĕtrânul și Tînĕrul) Vedenie, Dochia și La stele, una din cele mai frumóse concepțiunĭ, ce a eșit vre-odată din péna poesiei. Și aceste tot din Eminescu sĕ fie? Ințelege ori-cine, cât de ridicula devenia o presu-

tele bravilor soldaţi căduţi pe câmpul de bătae de la Plevna.

Una dintre ele pórtă în mijloc, între ramurile de stejar şi laurĭ, următórea inscripţiune în relief:

Carol I.
Regele României.
Bravilor seĭ soldaţi.
1902.

Pe nodul format de panglicĭ data: 1877; pe panglica din stânga: Plevna, Griviţa, Gornia-Etropol, Dolnia-Etropol, 29 August, Ineja 5 Septemvrie, ér pe panglica din drépta: 20—31 August şi 6 Septemvrie.

In mijlocul celei de a doua corónе este inscripţia:

Carol I.
Regele României.
Bravilor soldaţi ruşi.
Morţi pe câmpul de onóre la Plevna.

La capetele celor două panglicĭ 28 Noemvrie, la stânga: 1877, la drépta: 1902.

Aceste două corónе au fost lucrate la arsenalul armatei.

Trei alte corónе vor fi depuse pe mormintele eroilor de la Plevna:

Una din partea armatei române pentru soldaţii românĭ, şi alta pentru cei ruşĭ căduţi pe câmpul de bătae la Plevna; a treia este din partea soldaţilor batalionului II vînătorĭ pentru camaradiĭ lor căduţi în luptă, în 1877.

Aceste trei corónе sunt lucrate din metal şi porţelan.

*

D-l locotenent-colonel *Leontiew*, ataşatul militar al legaţiunei rusescĭ din Bucurescĭ, plecând Marţĭ la Rusciuc, a dus cu sine 2 frumóse corónе de bronz aurit, puse în cutii de metal cu geamurĭ d'asupra.

Aceste corónе vor fi depuse din partea Ruşilor la Plevna, întru amintirea soldaţilor căduţi acolo în timpul rěsboiului de la 1877.

Una din corónе are panglicĭ tricolore române şi următórea inscripţiune, în limba română:

Scumpilor tovarăşĭ de luptă
Vecĭnică şi gloriósă pomenire
1877 — 30 Octomvrie — 1902.

Cealaltă corónă are *panglicele cu colorĭ rusescĭ*, cu aceeaşĭ inscripţiune, însĕ în *limba rusă*.

*

Miercurĭ 30 Octomvrie v. în presenţa regelui şi principelui Ferdinad al Bulgariei, s'a celebrat, în capela română de la Plevna, un parastas în memoria soldaţilor românĭ şi ruşĭ.

Diarul „Dnewnik“ amintesce de ajutorul dat de România emigranţilor bulgarĭ, în trecut, când Bulgaria era sub Turcĭ. Luarea Griviţeĭ de către Românĭ a probat, că România merită situaţiunea pe care o ocupă acum în concertul europén. Décă Şipca are un loc strălucit în istoria liberăreĭ Bulgariei, Griviţa póte pretinde mai multă consideraţiune.

„Domnitorul României — încheie Dnewnik — vine adĭ sĕ ne anunţe uitarea neînţelegerilor.

„Sĕ-l primim cu bucurie sinceră“.

O lucrare importantă asupra României.*)

Autorul acestei lucrărĭ şĭ-a luat de problemă a schiţa în mod obiectiv din punct de vedere german, un tablou al situaţiei financiare şi economice a României contimporane şi a supune uneĭ cercetărĭ în cadrul acesta tóte chestiunile la ordinea dilei. carĭ au atras atenţiunea streinătăţii asupra României în timpul din urmă.

Intre aceste chestiunĭ se numeră înainte de tóte *chestiunea evreéscă*, despre care vorbesce pe larg în primul capitol. Situaţia particulară a jidovilor, tóte dificultăţile, ce resultă de aicĭ pentru dânşiĭ legea nouă a meseriilor, cu deosebire însĕ campania cea mare în pressă, se tratéză cu deamăruntul şi sĕ dovedesce, cum din lupta acésta se derivă ultimele atacurĭ contra situaţiei financiare a României.

In capitolul II. autorul oferă un resumat clar asupra întregei vieţĭ economice a României. Procesul de înfiinţare al tînerului regat, începênd din timpurile mai vechĭ, impresiile luĭ Moltke asupra Valachiei, situaţia economică a ţĕrei la 1866, când a venit principele Carol, tóte acestea formĕză un interesant contrast faţă cu avêntul, ce l'a luat România sub domnia de 36 anĭ ai principeluĭ de Hohenzollern. Agricultura şi industria, politica de circulaţie şi bilanţul comercial sunt tratate cu date statistice alăturea cu tóte mĕsurile şi legile aduse în chestiunile acestea în ultimele decenii. Aicĭ se relevéză interesul Germaniei în privinţa politică şi financiară pentru progresul României. Germania posedă în mânile sale un miliard de valorĭ române.

In capitolul III şi IV. „Finanţe şi budgetul statului“ şi „Noua politică financiară“ cetitorul găsesce date presentate în cifre asupra întregei datorii de stat, tóte împrumuturile, amortisaţiunile, cursuri, încasările şi cheltuelile budgetare. Acestea din urmă sunt presentate în tablourile comparative pe timpul de la 1862—1902, fomând o icónă fidelă a gospodăriei statului pe timp de 40 anĭ. — Faţă cu risipa financiară din anumite perióde se relevéză noua politică financiară, cu economiile, ce s'au introdus în ultimul timp. In urma restringerei budgetului la $218\frac{1}{2}$ milióne, a prisosului din ultimul an şi din anul curent, se face constatarea, că urmările recoltei slabe de la 1899 an dispărut déja.

Epilogul lucrării îl formĕză cunoscuta notă a secretaruluĭ de stat Hay relativ la chestia evreéscă şi atitudinea pressei; mai departe regulamentul publicat relativ la esecutarea legei meseriilor, precum şi escedentul de peste 17 milióne din anul 1901/1902.

*) Rumäniens Staatskredit in deutscher Beleuchtung. Eine finanzpolitische Studie, von Dr. Freiherr v. Brackel, München 1902. J. F. Lehmanns Verlag. Broş. M 2·40.

Procesul contra fundaţiunei Ioan Petran.

Clujiŭ, 10 Nov. n. 1902.

După-ce „Gazeta Transilvaniei“ în n-rul 236 (n-rul de Dumineca 43) din 8 n. l. c. între scirile dilei, sub titlul „Cel-ce a protegiat pe Valahĭ“ a reprodus ceea-ce a publicat „Ujság“ din Clujiŭ în n-rul sĕu 303 din 5 n. l. c. între noutăţĭ, sub titlul „A ki az oláhokat protegálta“, şi m'a amintit şi pe mine ca representant al „Asociaţiunei“, pentru liniştirea celor competenţĭ şi a tuturor celor, carĭ se interesézĕ de causa fundaţiunilor culturale românescĭ, mĕ simţesc obligat a da următórele desluşirĭ.

Cum se vede din actele de lăsământ de la judeţul cercual urban din loc, de sub nr. 1900 Ö. 2, *Ioan Petran*, advocat şi protofisc al comitatului Coşiocna, a repausat în Clujiŭ la 31 Decemvrie st. n. 1899 fără copii. Averea activă rĕmasă după dênsul, conform inventariuluĭ luat în 18 Oct. st. n. 1900, este preţuită la *136,359 cor. 58 banĭ*. Starea passivă representă numai 6252 cor. 60 banĭ. Averea curată 130,106 cor. 98 banĭ, între carĭ banĭ depuşĭ în băncĭ 78,843 cor. 58 banĭ şi 15,500 cor. hârtii de valóre.

Despre avere a dispus în *testamentul* sĕu d-to 26 Martie 1888 aşa că „*Asociaţiunea*“ este erede universal, dér numai după mórtea soţiei sale născ. Fâni Intze şi după solvirea legatelor de 17,200 cor. întră în proprietatea averei, care este datóre a o administra sub titlul de „fundaţiunea Ioan Petran“. După mórtea d-nei Fani Petran născ. Intze, jumĕtate din venitul averei se va capitalisa până-ce capitalul cu interesele capitalisate cu tot, va ajunge la 100,000 fl., pe când cealaltă jumĕtate a venitului averei, se va distribui ca *stipendii* studenţilor românĭ, carĭ vor escela în orĭ-ce ram al sciinţelor, orĭ artelor. Şcóla gr. cat. din Gilău va căpĕta în tot anul din venit 30 fl. pentru provederea elevilor sĕracĭ cu cărţĭ şi vestminte. Tot şcóla din Gilău capătă şi partea de realităţĭ, ce a avut'o testatorul în acea comună a sa natală. Décă capitalul cu interesele capitalisate va ajunge la 100,000 fl. (200,000 cor.), atuncĭ jumĕtate venitul se va distribui în tot anul ca stipendii, aşa cum s'a arătat mai sus, pe când una a patra parte a venituluĭ se va întrebuinţa pentru ajutorarea sodalilor românĭ de *industrie*, ér alta a patra parte se va da ca *premii de încuragiare* agricultorilor românĭ sîrguincioşĭ şi cu purtare bună din oraşul Clujiŭ sĕu comitatul Coşocnei, avênd preferinţă aceia, carĭ şĭ-au câştigat *pământ* prin diliginţa şi sîrguinţa proprie. Décă s'ar desfiinţa „Asociaţiunea“, fundaţiunea va întra în administrarea *metropoliei române unite din Blaşiŭ*, care încă o va administra conform testamentului.

Eredii legalĭ la pertractarea lăsământului n'au voit sĕ accepte testamentul, şi aşa prin decisiunea nr. 1900 Ö. 2/8 d-to 27 Martie 1901 a numitului judeţ, conform §-ului 85 din articolul de lege XVI ex 1894, au fost îndrumaţĭ la proces.

In urma acestei îndrumărĭ judecătorescĭ, Iosif Petran senior, Iosif Pintye şi Marişca Pintye prin advocatul Dr. Alesandru Tábor, în 20 Maiŭ 1901 sub Nr. civ. 5736/1901 au aşternut la tribunalul din loc acţiune pentru desvalidarea testamentului contra „Asociaţiunei“, contra metropoliei gr. cat. din Blaşiŭ şi contra dómnei vĕduve Petran.

In acest proces în 14 Octomvrie st. n. a. c. s'a încheiat dosarul în procura tribunalului şi acum se aştéptă decisiunea tribunalului pentru introducerea procedurei de probaţiune.

Causa în present se află la judele de tribunal referent C. B. sub Nr. civ. 10968/1902 încă neresolvită.

Nu este adevĕrat, că testamentul ar fi „antipatriotic“. Nu este adevĕrat, că averea ar trece peste 200,000 cor. Nu este adevĕrat, că testamentul ar avé marĭ greşelĭ formale (nagy mérvü alaki hibák.) Nu este adevĕrat, că afacerea acestui testament ar fi ajuns în stadiul pronunţărei sentinţei de anulare. Referentul nicĭ n'a avut încă timp sĕ se ocupe cu causa. Procedura de probaţiune nu este introdusă, testamentul original nicĭ nu este procurat de la conducĕtorul judeţului cercual urban din loc, unde se află, şi martorii nu sunt ascultaţĭ.

Absolut nu se póte pricepe, care póte fi acel isvor pretins autentic, din care „Ujsag“ şĭ-ar fi procurat informaţiunea, şi pe ce-şĭ baséză firma speranţă, că procesul se va decide în favorul rudelor luĭ Ioan Petran. Că testamentul ar fi estorcat (kierőszakolt) încă nu este adevĕrat, şi despre acésta nicĭ în scriptele procesului nu se face amintire. Causa nu ofere nicĭ o cestiune juridică mai grea de rosolvit. Pentru aceea nu pricep, ce însemnătate póte avé accentuarea cunoscinţelor vaste şi a activităţiĭ consciinţióse, cu carĭ „Ujság“ încarcă pe colegul Dr. Alesandru Tábor. Décă aceste laude sunt îndreptate contra mea, declar, că eu ca representant al incţilor, mĭ-am făcut şi-mĭ voiŭ face datoria.

Intreg comunicatul din „Ujság“ nu póte avé alt înţeles şi alt scop, decât a face reclamă cu frase góle luate din vênt unei cause desperate pentru actorĭ, fiindcă defectele, la carĭ se provócă nĕmurile, în realitate nu esistă, ci sunt numai imaginaţiunĭ.

Testamentul corĕspunde întru tóte prescriselor legei (§-ul 1 a., § 3, 4, 5 art. XVI ex. 1876). Este scris şi subscris cu mâna proprie a testatoruluĭ în limba maghiară şi provĕdut cu clausula necesară vidimată prin doi martorĭ.

Prin urmare „Asociaţiunea“ şi Metropolia română din Blaşiŭ nu au nicĭ o causă a se teme de sentinţa, ce se va

---

punere menţinută aşa la infinit, faţă cu producerĭ tot nouĕ şi din ce în ce mai mult emancipate de spiritul luĭ Eminescu, cum e *Vedenia* sĕu *Dochia*.

In *Vedenie* cine nu simte pulsul inimei de femeie, în gingăşia închipuirei şi graţia neasĕmĕnată a descrierei, şi în *Dochia* de asemenea zugrăvirea fetei se vede de departe, că e eşită din o concepţie femeiéscă. Apoi s'au publicat poesiile postume ale luĭ Eminescu. Afară de vre-o câte-va mai frumóse, sunt încercărĭ neisprăvite şi cărora poetul nu le dăduse ultimul colorit, şi de aceea nicĭ nu le publicase, pe când poemele Ririei sunt atât de desĕvêrşite ca formă şi ca fond. Trebuia părăsită ideea că Riria împrumutase inspiraţiile ei din Eminescu, şi acest svon începŭ sĕ aţipéscă.

Ce sĕ dicem de altă părere ce a apărut, pe lângă presupunerea, că lucrările Ririei ar fi ale luĭ Eminescu? Fiind-că eu sunt acela, care am descoperit neasĕmĕnatul talent al marei scriitóre şi am încuragiat'o a-şĭ da la lumină neîntrecutele creaţiunĭ, publicându-le chiar mai mult fără voia eĭ, apoi s'a ivit părerea absurdă, că eu aşĭ fi autorul lor!! Ce e drept, mare onóre mĭ-se face, când cei ce vêntură asemenea părerĭ fără rost, mĕ pun pe mine, istoricul positiv, de-odată pe o tréptă egală cu Eminescu *în poesie*!! (Décă nu sunt de Eminescu, sunt de mine).

Nu scieam, că aveam şi acest talent. Mărturisesc încă, că décă aşĭ fost în stare sĕ scriu o singură poemă ca acele ale Ririei, aşĭ fi lăsat istoria la o parte şi m'aşĭ fi dat poesiei. Orĭ cât ar fi cine-va de altruist, e greu de credut ca sĕ pună asemenea neîntrecute bucăţĭ pe numele altuia, pentru a crea acestuia o celebritate de împrumut.

Apoi cum m'ar fi lăsat inima sĕ aştept atâta timp cu poemele *mele* şi sĕ nu le dau la lumină, decât după-ce avusesem onórea de a reînoi cunoscinţa apróре uitată a Ririei? Cât ca sĕ se fi deşteptat în mine musa poetică atât de târdiu, e érăşĭ lucru cam anevoie de primit, pentru orĭ ce om cu minte; încât décă părerea dintâiŭ, că Riria împrumutase scrierile lui Eminescu avea pentru dênsa scusa, că erau prea frumóse, spre a le crede eşite din o pénă până acum necunoscută, acéstă de a doua părere, că eu aşĭ fi autorul lor, este, curat vorbind, ridiculă şi face de rîs pe acei ce o împărtăşesc.

Lumea va trebui sĕ se deprindă cu ideea, că dómna Coralia Gatoschi este în adevĕr autórea poemelor atât de minunate şi atât de admirate. Am avut şi eu un rol fórte mare în darea lor la lumină, acela de a fi cunoscut neîntrecuta lor valóre şi de a fi stăruit cu cea mai mare energie, ca sĕ se dea publicităţeĭ. Apoi admiraţia neîmpărţită, ce o am pentru geniul Ririei sĕ încuragiat'o şi o încuragiază la reproducerĭ tot nouĕ, de óre-ce succesul obţinut i-a dovedit că nu mĕ înşelasem, când îi predisesem un viitor strălucit. Dér *la atâta* şi la nimic mai mult se mărginesce rolul meu în creaţiunile Ririei.

Pentru a închide însĕ gura birfitorilor şi a invidioşilor, dintre carĭ femeile ar trebui din potrivă sĕ fie mândre, că o fiinţă eşită din rêndurile lor le-a înălţat aşa de sus, adăugăm că Riria n'a început acuma a ţiné condeiul în mână şi că a scris în tot-déuna din tinereţă; că are mai multe caete voluminóse de creaţiunĭ din cele mai frumóse, din deosebite epoce ale vieţei ei; décă până acuma nu a *publicat* nimic, este că nu găsise pe nimenĭ, care sĕ o îndemne în de-ajuns a o face....

Orĭ-cât nĕcas ar trebui sĕ resimtă cunoscuta *invidie românéscă* şi orĭ-cum şĭ-ar manifesta rĕutatea ei, rĕmâne un lucru neîndoelnic: In Riria salutăm unul din cele mai marĭ talente poetice ale nĕmului românesc.

Drama *Elvira*, pe care o scrie acuma şi din care cetirea celor dintâiŭ două acte, în aula Universităţiĭ, a lăsat o intipărire atât de covârşitóre asupra celor ce au audit'o, va dovedi şi mai bine părerea nóstră, când versurile ei atât de frumóse şi pline de atâta dulcéţă pe unele locurĭ şi de atâta energie pe altele, vor rĕsuna pe scenă, din minunatele personagii închegate de bogata ei imaginaţie.

(„Archiva“ din Iaşĭ.) **A. D. Xenopol.**

aduce. Trebue sĕ fim cu deplină încredere în dreptatea causei şi în imparţialitatea tribunalului.

Dr. George Ilea,
advocat.

Din „Reichsrath“.

Şedinţa de la 11 Noemvrie a „Reichsrath“-ului austriac a fost érăşi viforósă. Din causa unei interpelărĭ, antisemiţiĭ şi socialiştii s'au certat şi ocărit ca la uşa cortului. Social-democratul *Pernerstorfer* a interpelat guvernul din causă, că în ḑiua alegerii de deputat, organele statului au pĕtruns în casa muncitorilor. Cere, ca guvernul sĕ deschidă cercetare disciplinară contra acelor organe.

A rĕspuns imediat ministrul-president *Koerber*. El a declarat, că a cerut raportul poliţiei şi că va porni eventual cercetare. Ce privesce năvala în casa muncitorilor, nimenĭ — ḑise Koerber — n'a dat ordin oficial sĕ se facă acésta.

Declaraţia lui Koerber i-a iritat nespus pe socialiştĭ şi isbucnĭ îndată un mare scandal.

Pernerstorfer cere cuvêntul, dér antisemiţii nu-l lasă sĕ vorbéscă. Atuncĭ sĕ aude vocea lui *Dasinski*, care strigă antisemiţilor: *Spărgĕtorilor*.

— *Ucigaşĭ!* rĕspunde Dr. Lueger.

— Inşelătorĭ, escrocĭ! strigă socialiştiĭ cătră antisemiţĭ, ér Lueger le rĕspunde: Totuşĭ v'am pus bine, v'am turtit!

In momentul acela întră în sală antisemitul *Pattai*. Socialiştiĭ îl întimpină cu strigărĭ batjocuritóre şi mai mulţĭ din ei voesc sĕ-l însgarde. Pattai vĕḑĕnd primejdia, s'a strecurat din sală afară.

Pernerstorfer vorbesce din nou insultând pe antisemiţĭ, însĕ nu póte vorbi, căcĭ vocea lui e înecată de apostrofărĭ ca: înşelător, hoţ, ucigaş, derbedeu!

Cu mare greutate s'a putut restabili liniştea şi camera a trecut la desbaterea declaraţiunei lui Koerber de la 16 Oct. (cestiunea limbei).

După Bartoli, Manger şi Forst, a urmat la cuvênt *Koerber*. Radicalii cehĭ îl întimpină cu strigărĭ de: *Abzug Koerber!*

Koerber, mereu contradis de Cehĭ, spune, că guvernul e imparţial şi nepreocupat şi că nu va devia de la punctul sĕu de vedere. Cele douĕ rasse din Boemia şi Moravia — ḑise el — stau de mult în focul conflictului pentru limbă. Nu e folositor resolvirei cestiunei, décă se pretinde o formaţiune, care s'ar opune raporturilor esistente. *Austria în cele din urmă nu este un stat naţional unitar*, decĭ ea nu póte avé în acest înţeles limbă naţională, limbă de stat. *Guvernul nu va lua cestiunea limbei de la ordinea ḑilei* şi crede, că tocmai prin acésta lucréză în interesul poporului cehic. Guvernul ia, ce-i drept, posiţie pentru *limba de stat germană*, însĕ ca *limbă intermediară*. Proiectul guvernului cuprinde în sine dreptul limbei interne cehice, garantéză fiecărui Ceh dreptul, ca la tóte autorităţile din ţéră sĕ se adreseze în limba sa. Cestiunea limbei trebue resolvită, ca „Reichsrath“-ul sĕ devină ceea ce trebue sĕ fie: bastionul puternic al tuturor popórelor.

SCIRILE DILEI.

— 31 Octomvrie v.

„O bucată de istorie maghiară — în mânile Albinei“. Diarul „E—k“ i-se scrie din Sz.-Keresztur, că la 30 Noemvrie se va vinde prin licitaţie castelul istoric al familiei Macskási, din Cristur, în care a petrecut *Bem* douĕ noptĭ înainte şi după înfrângerea de la Sighişóra (1849) şi în care *Petöfi* şi-a consumat ultimul prânḑ. „Albina“ are o pretensiune de 40.000 cor, asupra acestui castel, şi corespondentul sĕcuiŭ apeléză la biserica unitară şi la stat sĕ salveze istoria şi sĕ cumpere castelul, ca sĕ nu ajungă în mânĭ românescĭ.

Comisiunea de imunitate a camerei ungare a decis cu 7 voturĭ majoritate, că dreptul de *imunitate* al deputatului *Nessi* Pal *nu este atacat*. Votul acesta i-a indignat grozav pe kossuthiştĭ. In urma acestui vot, Nessi va fi estradat juriului militar.

Voluntariĭ şi limba germană. Foile unguresci fac mare cas dintr'o scrisóre litografată, ce li-s'a trimis mai multor voluntarĭ, carĭ anul trecut au servit în regimentul de infanterie din Seghedin, ce pórtă numele ministrului de honvedĭ br. Fejervary. In scrisóre li-se face cunoscut, că ei *nu pot fi recomandaţi pentru a fi numiţĭ ofiţerĭ* în reservă, deórece *nu cunosc limba de serviciu germană* (a armatei comune.)

Mişcarea ofiţerilor în reservă. „Független Magyarorszag“ e informat, că în sînul ofiţerilor în reservă maghiarĭ s'a pornit o „seriósă“ mişcare. Vor depune rangul de ofiţer în reservă, fiind-că nu pot tolera sĕ fie supuşĭ unui regulament disciplinar, care pretinde respect faţă de „urgisitul“ „Gott erhalte“. Numita fóie adaugă, că 400 de ofiţerĭ în reservă s'au alăturat acestei mişcărĭ. — La scirea acésta „Alkotmany“ observă următórele: „Inregistrăm scirea cu mare reservă şi suntem fórte curioşĭ a sci pe acei ofiţerĭ, carĭ în urma afacerei Nessi vor renunţa la rang. Domnii ofiţerĭ sciu prea bine, că cel ce renunţă la rang devine soldat de rênd şi numai când e permutat la alt regiment, îl numesc din graţie sergent. Ér décă în urma afacerei-Nessi şi-ar depune cine-va sabia de ofiţer, nu esistă colonel, care sĕ numéscă sergent pe soldatul de rênd transferat. Şi fiind-că e mai bine sĕ fiĭ locotenent, decât vitéz de rênd, suntem curioşĭ, câţĭ ofiţerĭ vor renunţa la rangul lor în urma afacerei-Nessi?“

Petrecere. *Reuniunea femeilor române din loc*, va aranja *Mercurĭ în 6/19 Noemvrie a. c.* în sala „Redoutei“ orăşenescĭ *o petrecere cu dans* în favorul internatului-orfelinat din loc. Bilete de întrare: (2 coróne de persónă şi 3 coróne balcon) se pot procura la firmele d-lor Iuliu Popp şi Fraţii Simay, precum şi séra la cassă. Inceputul la $8\frac{1}{2}$ séra. Invitărĭ speciale nu se fac. Damele sunt rugate a se presenta în toaletă simplă.

Succesul unei Românce la Paris. Diarul „*Petit Bleu*“ de la 6 Noemvrie scrie sub titlul: „*Une future étoile pour la tragédie*“ următórele: Ultimele esamene de la conservator au revelat în secţia tragediei o tînĕră fată, căreia îi surîde un mare viitor. Ea se chiémă *Ventura*; mamă-sa a fost artistă dramatică în România. D-şóra Ventura, care s'a născut în Bucurescĭ, este în etate de 17 anĭ şi este de o frumseţă răpitóre; faţa ei e de o espresiune rară, vocea sonoră şi profundă: jocul îi este sobru şi gestul larg. D-şóra Ventura a concurat la esamenul de primire cu o scenă din *Andromache* şi deja de la primele versurĭ pronunţate, juriul era cucerit. Ea era pentru dênşii o adevĕrată revelaţiune. Victorien Sardou şi Lavedan plângeau, atât de mult i-a emoţionat accentele tragice ale tinerei fete. Halévy a esclamat: „La anul va obţine premiul întâiŭ, este a doua Rachel“.

Adunarea statului catolic din Ardeal se deschide astăḑĭ 13 Nov. Din Braşov a plecat la acéstă adunare parochul Neurihrer împreună cu advocaţii Harmath şi Dr. Zakariás. Unele foi sunt curióse a sci, décă episcopul Majlath va rĕspunde la atacurile lui Banffy.

Gruparea studenţilor ungurĭ pe basă confesională. Alarma dată de primcuratorii districtului bisericesc reformat din Ardeal, br. D. Banffy, şi-a avut efectul. In Clujiŭ s'a înjghebat un comitet de iniţiativă, care publică prin diare un apel desperat, chemând pe tinerii protestanţĭ sĕ se grupeze într'un cerc confesional numit „*Bethlen Kör*“, în care sĕ se lupte pentru „patrie şi lege, aşa cum le-a arătat nemuritorul Bethlen“.

Statute aprobate. Ministrul unguresc de interne cu Nr. 98,943/902 a aprobat statutele „Reuniunei femeilor române gr. cat.“ din Zlatna, cu scop de a înfrumseţa biserica română gr. cat. şi a sprigini pe elevii românĭ gr. cat. din loc.

Banĭ germanĭ pentru o statuă maghiară. Oraşul Köszeg vré sĕ ridice o statuă lui Nicolae Jurisich, care ca căpitan al cetăţii Köszeg, a apĕrat'o timp de mai multe sĕptĕmânĭ contra Turcilor. Comitetul a trimis liste de subscripţie şi în oraşele Augsburg, Ulm, Meiningen, Eslingen, Strassburg, Heidelberg, Frankfurt, Nürnberg, Regensburg şi Passau, rugându-le sĕ contribue şi ele la cheltuelile statuei, sub pretext, că Jurisich a împiedecat cucerirea semilunei în Germania. „Egyetértés“ îi dăscălesce rĕu pe cei din Köszeg, pentru-că milogesc ajutorul Némţului: „Mĕsura cea mai minimă a conscienţei de sine nu permite—ḑice „E—s“ — ca cineva sĕ céră banĭ de la cel cu care e *mânios*. Nu se mai află acolo (în Köszeg) un Jurisich, care sĕ împiedece, ca prin astfel de mijlóce sĕ se ridice statua? căcĭ acésta (cererea de ajutor) este ca şi o a doua invasiune turcéscă.“—Grozavĭ sunt d-nii kossuthiştĭ.

Prea multe studente. Alaltăerĭ doctorul Stefan *Minovicĭ*, dechiḑêndu-şĭ cursul de chimie la facultatea de medicină din Bucurescĭ, a fost fórte surprins constatând, că auditoriul sĕu este compus în cea mai mare parte din representante de ale sexului frumos. Distinsul şi galantul profesor în loc sĕ se adreseze domnilor, s'a adresat damelor şi domnişórelor felicitându-le pentru dragostea lor,... pentru sciinţă. „Feminismul face aşa dér progrese în România“, observă la acésta ḑiarul „*La Roumanie*“.

De la jubileul societăţii „Liedertafel“. Diarul nemţesc din Bucurescĭ „Buk. Tagblatt“ scriind la loc de frunte nisce amintirĭ de la jubileul societăţii de cântărĭ din Bucurescĭ, relevéză impresia bună, ce au produs'o cântăreţii ţĕranĭ din *Rîşnov* la acel jubileu, şi vorbind despre starea decăḑută a ţĕranului român, îşĭ esprimă dorinţa, sĕ se colonizeze în România vr'o 30—40,000 ţĕranĭ germanĭ, cărora sĕ li-se dea „autonomie“ — fără de care ḑice, că Neamţul nu póte trăi — şi apoi acei coloniştĭ vor face minunĭ prin esemplul viŭ de economie raţională asupra ţĕranului român...

Ministru şi ţĕran. Se scrie din Copenhaga: Ministrul agriculturei Ole *Hansen*, nu s'a lăsat de ocupaţiunile, pe carĭ le urma, ca simplu ţĕran, ce era mai 'nainte, nicĭ de când a devenit „Excelenţă“. Mai deunăḑĭ l'au vĕḑut cu pipa în gură, mergĕnd cu căruţa cu cărbunĭ din orăşelul Ringstedt la proprietatea sa. Ministrul mâna singur caii, şi cine nu-l cunoscea, credea că e un simplu ţĕran.

Arestarea lui Mascagni. Se scrie din New-york: Mascagni, care actualmente face un turneu în America, a fost arestat în Boston pe basa unei denunţărĭ făcute de impresariul sĕu, cum-că Mascagni nu s'ar fi ţinut de contractul, ce-l încheiaseră împreună. Mascagni a fost liberat numai după ce a depus o cauţiune de 10,000 dolarĭ.

Póte sĕ fie un ofiţer francmason? In Jaurin s'a întêmplat la raportul de tómnă (Hauptrapport) al ofiţerilor în reservă, că un ofiţer în reservă a adresat locotenent-colonelului întrebarea, décă e permis sĕ fie membru cineva la loja francmasonică? Intrebarea a fost pusă, fără îndoială numai din curiositate, căcĭ regulamentul de serviciu interdice categoric participarea ofiţerilor la societăţĭ secrete. Cu tóte acestea locotenent-colonelul i-a rĕspuns întrebătorului şi verbal cu un categoric: *Nu*.

ULTIME SCIRI.

Visita Regelui Carol în Rusciuc.

Rusciuc, 12 Noemvrie 1902. Erĭ la órele $2\frac{1}{2}$ regele Carol şi suita, sosi aicĭ. 21 tunurĭ salută de pe ţĕrmul bulgar sosirea vaporului „Orientul“, pe care se afla Regele. Mulţimea aclamă viu pe Suveranul României. La acostarea vaporului, Principele Ferdinand se urcă pe bord şi salută pe Regele Carol, îmbrăţişându-se în mod călduros. O companie marină a dat onorurile militare. Pe cheu se aflau toţĭ miniştrii bulgarĭ, mitropolitul Rusciucului şi mai mulţĭ ofiţerĭ superiorĭ. De la ţerm Regele fù condus la palat în trăsură de gală. La întrarea în strada Kniajevska primarul oraşului a presentat regelui Carol pânea şi sarea, rostind cuvinte călduróse de întimpinare. Trupele garnisónei erau postate pe întreg lungul drumului. La palat s'a făcut presentările reciproce ale suitelor. Regele a făcut o visită mitropolitului, a primit apoi corpul consular şi a acordat o audienţă ministrului president Daneff.

Séra s'a dat un prânḑ la care principele *Ferdinand* a rostit următorul toast:

„Cu o adevĕrată satisfacţiune salut pe Augustul vecin, care vine sĕ-mĭ întórcă visita pe pĕmênt bulgar.

Presenţa regelui României printre noi este o dovadă despre raporturile de prietenie şi de bună vecinătate, carĭ esistă în chip atât de fericit între ţéra Sa şi a Mea. Ţin sĕ dau Maiestăţii Vóstre asigurarea, că *Eu şi guvernul Meu, nu vom neglgia nimic pentru a strînge şi consolida aceste bune raporturĭ*.

Acéstă visită este cu atât mai preţiósă pentru Bulgaria şi Suveranul ei, cu cât ea coincide cu aniversara a 25-a a rĕsboiului liberării, la care Majestatea Vóstră şi viteza Sa armată au luat o parte gloriósă pe câmpurile de luptă dintre Dunăre şi Balcanĭ. *Noi le vom păstra cu fidelitate o recunoscĕtóre amintire.*

Animat de aceste sentimente ridic paharul Meu în sănĕtatea Maiestăţii Vóstre, a Maiestăţii Sale Reginei şi a Dinastiei Regale, precum şi pentru prosperitatea României“.

M. S. Regele *Carol* a rĕspuns:

„Viu mişcat de cuvintele amabile, ce Alteţa Vóstră Regală Mi-aţĭ adresat, mulţumesc din tótă inima pentru frumósa şi călduŕósa primire, ce Mi-s'a făcut din partea poporului Sĕu, a armatei Sale şi în special a oraşului Rusciuk, ale cărui progrese desĕvĕrşite sub Domnia Vóstră M'au suprins în mod plăcut. Privesc ca o coincidenţă norocită, că am venit sĕ întorc visita Alteţei Vóstre Regale la epoca aniversărei a douĕ-ḑecĭ şi cincea a rĕsboiului glorios, care s'a desfăşurat pe câmpurile de bătălie din Bulgaria. Naţiunea bulgară salută cu aceleaşĭ simţĕminte ca şi noi victoriile repurtate de armatele aliate ruso-române. Aceste evenimente *nu pot decât sĕ apropie ţĕrile nóstre şi sĕ consolideze relaţiunile de prietenie, carĭ pentru Mine au un mare preţ.*

Visita Mea fiind o nouă chezăşie pentru desvoltarea lor în viitor, formând urările cele mai sincere pentru fericirea Alteţei Vóstre Regale şi a membrilor Familiei Sale, pentru ḑilele scumpe ale Augustei Sale Mame şi pentru prosperitatea Bulgariei, ridic acest pahar în sănĕtatea Alteţei Sale Regale Principelui Bulgariei.“

Sosiţi în Braşov.

Pe ḑiua de 12 Noemvrie.

Europa; Straus, Friedek; Grünwald, Prossnitz; Megri, Triest; Hinterseer, Timişóra; Ursprung, Mişcolţ; Zarvig, Cs Mádéfalva; Hoffmann, Turdoşin; Csiki, Dutschek, Cluşiŭ; Macri, Buştenĭ; Friederlin, Paris: Fürst, Pesta; Steinbach, Steiner, Diamant, Kohn, Hauser, Viena.

Orient: Borbely, Sinaia; Frischmann, K. Borşa; Lupan, proprietar, Baia-Sprie

Bucurescĭ: Fluss. Freiberg, Pollak, Pesta; Brand, Boiarolu, Caloian, Ejdecovits, Bucurescĭ.

Proprietar: ***Dr. Aurel Mureşianu.***
Redactor responsabil: ***Traian H. Pop.***

Cursul la bursa din Viena.

Din 12 Novembre n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120 50
Renta de coróne ung. 4%	97 50
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	90 30
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	97.40
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	98.50
Bonurĭ rurale ungare 4%	291 20
Bonurĭ rurale croate-slavone	157.—
Impr. ung. cu premii	101.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	100.80
Renta de argint austr.	120.60
Renta de hârtie austr.	100.05
Renta de aur austr.	91.50
Losurĭ din 1860.	150.60
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	15.66
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	702.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	665 75
Napoleondorĭ	19.07
Mărcĭ imperiale germane	116.95
London vista	239.20
Paris vista	95.20
Rente austr. 4% de coróne	95 10
Note italiene	—.—

Cursul pieţei Braşov.

Din 12 Novembre n. 1902.

Bancnot rom.	Cump.	18.90	Vênd.	18.94
Argint român.	„	18.80	„	18.88
Napoleond'orĭ.	„	19.04	„	19.07
Galbenĭ	„	11.20	„	10.30
Ruble Rusescĭ	„	2.54	„	—.—
Mărcĭ germane	„	117.25	„	—.—
Lire turcescĭ	„	21.40	„	21.50
Scris fonc.Albina 5%		101.—	„	102.—

Sz. 8760 -1902

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy Mosoiu Janos végrehajtatónak Zára Juon végrehajtást szenvedő elleni 86 kor. tőkekövetelés és járulekai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir törvényszék (a zernesti kir. járásbiróság területén levő Pestera község határán fekvö a pesterai 159 sz. tljkvben A † 2 rndsz. a. 10951/1, 10952/1, 10957, 10960, 10961 és 10962 hrsz. felvett ingatlanokra 941 koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1903 évi Január hó 16-ik napján délelőtt 9 órakor** Pestera község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassó, 1902 évi augusztus hó 9-ik napján.

A brassói kir. tör. szék, mint tlkönyvi hatóság.

Kovács,
albiró.

1—1.(713)

Sz. 11027—1902.

tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a „Furnika“ tak.-pénztár végrehajtatónak Motok János Miklós végrehajtást szenvedő elleni 740 kor. —fil. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törv.-szék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén levő, a Szeszcsor községben fekvő, a szeszcsori 249 sz. tljkvi 266 hrsz ingatlanra 31 kor. 2236 hrsz. ingatlanra 11 kor.

517/3	„	„	2	„	23 8/1	„	„	11 „
518	„	„	10	„	550	„	„	52 „
691	„	„	7	„	2076	„	„	14 „
742	„	„	8	„	547/1	„	„	53 „
1071, 1072	„	„	37	„	517/2	„	„	2 „
1471/2	„	„	30	„	2320	„	„	27 „
1520	„	„	36	„	226/2	„	„	8 „
1568	„	„	17	„	311/1	„	„	5 „
1732	„	„	6	„	1624	„	„	14 „
1833, 1834	„	„	36	„	1415	„	„	320 „

koronában a rajta levő épületekkel ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi Deczember hó 3-ik napján délelőtt 9 órakor** Szeszcsor község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyamnal számitott és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi augusztus hó 18-ik napján.

A kir. járásbiróság, mint tlknyvi hatóság

Schupiter,
kir. albiró.

730.1—1

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.